

గొడవిద తాతలనాటి పాత గడియారం ఎల్లాగో ఓసిక తెచ్చుకొని మూడుసార్లు మొరిగింది. పక్కలో వున్న చంటిబిడ్డ పాల కోసం కెవ్వన అరిచింది. కారడ ఉరికిక్కి పడ లేచింది. పందిర మంచం మీదకు దృక్కులు సారించింది. కూనయ్యం! అంతా కూనయ్యం! కేసిన దుప్పటి కేసినట్టే వుంది. చిల్లిన మల్లెపూలు చిల్లినట్టే వున్నాయి. పర్దిన తలగడ్డాలు పర్దినట్టే వున్నాయి. పిలాడికి పాలిచ్చి మెల్లగా లేచింది సులక మంచం మీదనుంచి. కిటికీ తలుపులు తెరచి బయటకు చూసింది..... అంతా చీకటి! చిక్కని చీకటి! కాటుకలాంటి చీకటి.....

“ఏం మగాళ్ళూ! రాత్రి మూడో ఝూసు అయింది. ఇంకా ఇంటిపట్టుకి చేరలేదు. ఏమనుకోవాలి? తప్పకుండా సినీమాకి తీసుకెడతానని చెప్పారు. ‘బదు నిమిషాలో క్లబ్బులో పని తెముల్పుకువచ్చేస్తాను. రెడీగా

వుండు’ అన్నారు. బదునిమిషాలు కాదు, బదు గంటలైనా అజా పజాలేరు మనిషి... ఏదో నా వె్రికొని, ఇలా ఎన్నిసార్లు మోసం చెయ్యలేదూ! ఎప్పటికప్పుడే కొత్త నాకు... అసలు ఆయన్ని నమ్మమని యెవరు చెప్పారు?

ఇద్దరం కలిసి సినీమాకి వెడతాం కదా అని సంబరపడిపోయాను. ఆయన కిష్టంకదా అని, ఈ షిఫానుచీర కట్టుకున్నాను... నా మతి మండ, దీనితోనే నిద్రపోయాను. ఆయన

తంకిరాల సుబ్బారావు

కోసం నిరీక్షిస్తూంటే, ఎప్పుడు పట్టేసిందో పాడునిద్ర.

ఈ జాకెట్టు మనకు పడి కుట్టించుకున్నాను. మోచెతులు దిగేవరకూ పొడుగా కుట్టించుకోవాలనీ, అది ఈ రోజుల్లో షేషననీ మరీమరీ చెప్పారాయన. ఈవాడు షేష

నంటే నాకు మహాచెడ చిరాకు. ‘వదురు కట్టు’లా ఏం బావుంటుంది? బిగుసుకు పోయింటుంది చచ్చేట్లా. హాస్పిటల్ కు వెడితే, జాకెట్టుమీదనుంచే ఇంజెక్ట్ చేయించుకోవడం... అబ్బు రోత... ఆయనా సరే ఆయన ఆనందం కోసం రెండు జాకెట్లు అలాగే కుట్టించుకున్నాను.

సాయంకాలం రెండువందల మల్లెపూలు కొనుక్కున్నాను. అవి చాలక మళ్ళీ ఓ యాభై చామంతిపూలు, అరడజను ఎర్రగులాబీలు, ఓ ద వ నం కెట్లా — పుచ్చుకున్నాను. ఆయన జేబులో పెట్టుకుని మురిసిపోతారు కదా అని రెండు సంపెంగ పూలు కూడా తీసుకున్నాను.... ఆర! ఆ పువ్వులన్నీ తేబిలుమీదే వుండిపోయాయే! వాడి తగులడ్డాయి కాబోలు. కాసినిశీకృతుక్కులవోసి పశ్చింంలోనేనా వేళాను గాదు, మతిమాలినదాన్ని... ఆయన యీ మనిషి యిలా చేస్తారని ఎవరికి తెలుసు? ‘తోమ్మిద్దన్నరకల్లా వచ్చేస్తాను, సినీమాకి వెడదాం, తయారుగా వుండు!’ అన్న చెడ్డ మనిషి, భళ్ళున తెల్లారుతున్నా ది కూక్కుమెక్కులేరు. ఏమనుకోవాలి?

అస్తమానం, నా జాకెట్టును తెగ పొగుడు తారాయన! ఈవేళే తిలంటు కూడా పొసుకున్నాను. ఈ పువ్వులన్నీ అలంకరించుకోవాలనుకున్నాను. మల్లెపువ్వులన్నీ మాలగుచ్చుకున్నాను. చామంతిపూలు చెండు కట్టుకుందామనుకుంటూంటే చిట్టిబాబు ఏడ్చాడు. పాలిచ్చి వద్దాంకదా అని వాడి పక్కన పడుకున్నాను. ఎప్పుడు నిద్రపట్టేసిందో తెలియదు... కలలో... ఆయన ఇంటికి వచ్చి నన్ను లేపినట్టు, ఎర్రగులాబీలు ఆయనే స్వయంగా నాసిగలో తురిమినట్టు, రిక్టలో ఇరుగ్గా కూర్చుని ఇద్దరం కలిసి సినీమాకి వెళ్ళినట్టు, సినీమాహాలో చీకటిలో ఒకరి సరసన ఒకరు కూర్చుని సినీమా చూస్తున్నట్టు ఆయన నా భుజాన్ని తట్టుతూ “చూడు చూడు! ‘అంజలి’ ఎంతిభాగా నటిస్తోందో!” అంటున్నట్టు—అబ్బ! ఎంత తియ్యటికల!

కాల్గేట్ లో శుభ్రముగా తోమినచో మీ పండ్లు, చిగుళ్ళు భద్రముగా నుండును!

కాల్గేట్ ముగా తయారు చేయబడిన కాల్గేట్ బూత్ బ్రష్ వాల సులభముగా వండ్ల సుడులలోకి పోవును.... రోపలికాగమును, వెలుపలికాగమును వాల క్షుభ్రముగా తోమను.... మెత్తగా తోమినచో చిగుళ్ళను గట్టి పరచును; కాల్గేట్ బూత్ బ్రష్ వాడి మీ వండ్లను, చిగుళ్ళను కాగ్రత్రగానుంచండి.

శ్రేణులు: * పెద్దలకు * చిన్నవారికి * పిల్లలకు * వసిపిల్లలకు * గట్టి * ఓచూడింది * మెత్తనిది.

లారత్ దేశములో కెల్ల ఆర్యుత్తమమైన బూత్ సెస్తులు చేయవారిచే తయారు చేయబడినవి!

(16-వ పేజీ తరువాయి)

అదిగో, అప్పుడే తొలికోడి కూసింది. ఇంతవరకూ యింటి గడప తొక్కలేదు, మాయదారి మనిషి. ఇంతసేపూ కబ్బులోనే వుంటారా? ఇంతసేపూ పేకాటే! ఏ పిచ్చుడితో ఆ పిచ్చే ఇవా. వచ్చే వాలుగురాళ్ళూ నాలుగు ఘడియలో కుడిచి వెట్టేసేగాని నిద్రపట్ట దాయవకు.

అయినా, ఇంతవరకూ కబ్బులోనే వుంటారని నమ్మకం ఏముంది? మగ్గోవోటుకి వెళ్ళకూడదూ!...ఉందిగా అవతలి పీఠిలోకి మొక్కువీసగ! అంకాలమ్మలా ఇంత మొహమా అదీ. పెళ్ళి పెడకులులేవు. ఉద్యోగం వెలిగిపోయింది, వెనక ఉద్యోగం అదీను! ఆ కంపెనీ మేనేజర్ని బట్టలో వేసుకుని, కీలుబొమ్మలా అడించేస్తోంది. ఈమధ్య ఈయనగారు కూడా పడాగు కోబోలు దాని వల్ల. అయినా, ఈయన్ని వల్లం వేసుకోని అడదవనుంది?.. అంతే! ఆ రంగేట్రో కలిసి సీసీమాకి ఉడాయించివుంటారు... వేసిక్కడ ఎలాచ పే నయనకం?

ఒక ముండిపోతోంది, ఈయనగారి వరస చూస్తూంటే! ఇంతకీ, మన బంగారం మంచి దయలే కంపాల్ని తిట్టడమెంకు? ఆఫీసు లో తిన్నగా పనిచేసకోక దాన్ని చూసి వెకిలినవ్వులు వచ్చివుంటారు...దాని తప్పేముంది?

పోనీ, పెళ్ళికాక ముంకు ఏదో అలరి చిల్లిగా తిరిగితే అనుకోవచ్చు. పెళ్ళి యాగ్రిక కూడా అజీవరసయితే ఎలా? ఆ మాత్రం ఇంగితజ్ఞానం వుండక్కలేదూ? మళ్ళీ చగువుకున్నారు కూడాను. ఎంగుకొచ్చిన చగువు? పొయ్యిలో పెట్టడానికా? ఈ మగాళ్ళకసలు బుద్ధిలేదు. అదికాలం నుంచీ యిలాగే ఏడిపిస్తున్నారు ఆడాళ్ళని. ఇంతకీ, ఆయన్ని తిడితే లాభమేముంది? అంతా వా పూర్వజన్మ సుకృతం! మొహంనున్న గీత ఎవర తప్పిస్తారు?

అబ్బా, అప్పుడే దానీది వచ్చేస్తోంది! విదయిపోయిందన్నమాట! చూ యింటికి రాకుండా ఎదురింకోకే నడువోం దేమి చెప్పా? అవును మరి, వాళ్ళు నాలుగు రూపాయలు జీతమిస్తున్నారు. మేం రెండు రూపాయలే ఇస్తున్నాం! వాళ్ళు లోజూ పళ్ళెం ఆన్నం పెడతారట! మేం పండుగ వాడేనా పట్టెడన్నం పెట్టలేక పోతున్నాం. అందుకని వాళ్ళకే ముంగు వోముతుంది అంటు! నాలుగు చెంబులు వోమడానికి పంపు చింతపండు కావాలి దానికీ! ఎక్కడ నుంచి లేగలం? ధరలు చూస్తే ఆకాకా

వుండుకుంటున్నాయి. జీవితాలు చూస్తే నమ్మదం అడుక్కి అంటుకుపోతున్నాయి! ఎనభైరూపాయల జీతం ఎనిమిదో తారీఖు వెళ్ళకుండానే హారతి కర్పూరంలా హరించుకుపోతోంది. ఆయన ఎన్ని పనులు చెయ్యాలి, ఎంతమందిని పోషించాలి? కబ్బులో పేకాట ఆడాలి, బ్రాకెటు కట్టాలి, వాళ్ళని పీళ్ళని సీసీమాకి తీసుకోవాలి. నాకు వీరలు కొనకపోయినా బాబ్బీకి ఆయనం సీసాలు కొవాలి, పాలడబ్బాలు కొవాలి. నాపాద పడలేక యింట్లోకి ఉప్పు పప్పు వేవాలి.

అబ్బబ్బ! హైరాన పడిపోతోంది నా ప్రాణం రామచంద్ర ప్రభో! ఈయన యెప్పుడు కుగుటబడతాగోగాని; ఈ సంసారం ఎప్పుడు ఓదరి చేరుతోందోగాని;

అమ్మగారూ! ఓపాటి తలుపు తియ్యండి! అన్నకేక వినపడింది పీఠిలోంచి. కారడ మెలగా వెళ్ళి తలుపు తెరిచింది. తాలూకాఫీసు మునిపూర్వం ఎదురుగా కనబడ్డాడు.

“ఏం వీరన్నా! యిలా వచ్చావు?”
“నిన్న తాసిలాగుగోరు అరిజెంటుగా పోలారం కాడికి కొంత్ ఎలారండి ఆరిగ్లో పాటు పంతులుగోరిని కూడా తీసికెలారండి. తమతో నవని వెయ్యుకువ్వారండి పంతులుగోరు. నిన్న సందకాజే నెప్పవలసిందండి. మరిసిపోయాను ముసలి ముందావోడిని. ఎడిగాపకం వుంటలేదమ్మా!”

“పోనీలే వీరన్నా! బాధపడకు. మళ్ళీ ఎప్పుడు వస్తావన్నార?”

“ఈ మాపిటికి వచ్చేతారండి... నెల వండమ్మా!”

“ఊ! మంచిది”
దీరంగా నిట్టూర్చింది కారడ. ముసలి వీరన్న వెళ్ళిపోతున్నాడు. అటుచూసింది కారడ “ఇదిగో వీరన్నా!” మళ్ళీ అతన్ని పిలిచింది.

“ఏమండమ్మా?”

“అవిడ యింకా వుందా ఆఫీసులో?”
వీరన్న నెరసిపోయిన కొరమీసాలోంచి చిన్న వచ్చు తొంగి చూసింది. “రమాజివి గారేనాండి? అబ్బే...వారంకోజాలు నాడే ఎలిపోయారండి. ఏలూరు టాప్పరయిందండి!”

“కని విరగడయింది!” అనుకుంది కారడ. ఆమె చూడయం లేలిక పడింది. ప్రాగ్రిక ఫురిటిసొప్పలు పడుతోంది. బాలభానుజ్జి ప్రసవించబోతోంది. బలిభుక్కులు ప్రభాతగా నంపాడు తున్నాయి.

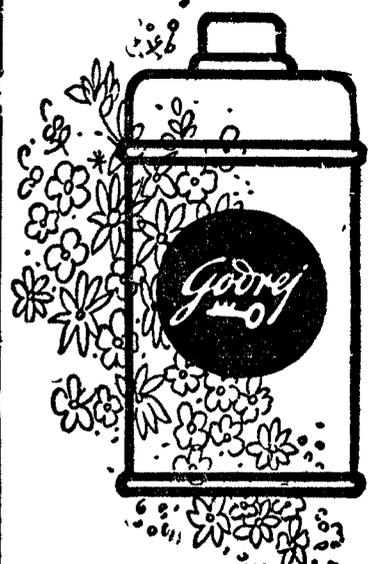
రోజంతా శుభ్రముగా నుండుటకు

ఆకర్షణీయమైన సువాసన, బహు మెత్తని పొడి-మరే లాయ్లెట్ పొడరులోనూ లేనట్టి-చమట దుర్గంధమును, చర్మవ్యాధులను గలిగించు క్రిములను విరూఢించే రోకన్రసిద్ధయిన జి.11* ఏటివి గలిగియున్నప్పటికి గోడ్రెక్ లాయ్లెట్ పొడరు ఎక్కువ తిరిగివేయలేదు.

ఉక్కపోతనుండి వింకదైన కీచ్ర విముక్తి గలిగించి చమటవల్ల ధర్మము రేగుటను పోగొట్టును... ఇది పశుబిద్ధంకు వరప్రసాదము!

టాయ్లెట్ పొడరు దుర్గంధమును పోగొట్టును సురక్షకమైనది • సువాసనగలది • కమనకరమైనది
వంపుర్ల రక్షణకు సింథాల్తో స్నానముచేసిన ఏదవ వాడంది.
(* పేటెంట్ హెక్టార్లవెన యు. ఎస్. ఏ.)

గోడ్రెక్ శ్రేష్ఠమైన సబ్బులను అతర లాయ్లెట్లను తయారుచేయును.

